

מיום שנחרב בית המקדש ובטלו הקרבות אין לו להקב"ה הנאה בעולם אלא דברי תורה

בקרבן מה כתיב שהרי בקרבו מה כתוב. (שיר השירים ה) **אכלתי**
עיר עם דבשיך אכלו רעים והוא רומו על אכילת הקרבות.
ומיוֹמָא דאתְחַרֵב בֵּי מִקְדָּשָׁא, וּבָטְלָו קְרַבְנֵינוּ ומיום שנחרב
 בית המקדש ובטלו הקרבות, לית ליה **לקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הָיא**, אלא
איןון מלין דאורייתא, ואורייתא דאתְחַדְשָׁא בְּפּוּמִיה
 אין לו להקב"ה הנאה בעולם אלא דברי תורה והتورה שמחדר התלמיד חכם, **בגין**
כך ולכון אמר כי מפנו תאכל, וליית לה מזונא בהאי
עלמא, אלא מפנו, ומאיון דכזותיה לפי שאין לה לשכינה
 הקדושה מזון בזה העולם אלא ממנה ומאלה העוסקים בתורה כמותו. **יבין דמפניו**
תאכל, ואיהו זו לה וכיוון שהשכינה ממנה אוכלת והוא זו אותה על כן מזהיר
 הקב"ה את המשחית **אותו לא תברות, חוני** (טמיר) **זהיר ביה, שלא**
תקרב ביה תהיה זהיר בו שלא תקרב אליו לחתמו מהעולם בזמן המגפה.

ען השדה נקרא האדם העוסק בתורה שנודע למעלה ולמטה

כ' האדם (דף ר"ב ע"ב) **ע' השדה, ד' אקרי אדם**
דאשׂתמודע עילא ותתא. ען השדה נקרא האדם העוסק בתורה
 שנודע למעלה ולמטה **ע' השדה, אילנא רברבא ותקיף** והוא אילן
 גדול וחוזק **דזההוא** (בראשית כז) **שדה אשר ברכו יהוה** (ד"א) **סמייך**
עליה שאותו שדה אשר ברכו ה' דהינו השבינה הקדושה סומכת עליו לקבל ממנו המ�ן

שלחו, אילו לא שחת מודע לה הוא שדה תדר והוא אילן הנודע תמיד לשכינה הקדושה.

מעלת התשובה שעליונים ותחтонים לא יכולים להכנס למדורם **לְבָא מִפְנֵיךְ בְּמִצּוֹר**, מלאה דא אהדר לרישא דקרא דבר זה חזר בראש הכתוב, **דְּבַתִּיב לֹא תְשַׁחֵית אֶת עַצְתָּה**, **הַהֲוָא דִיהֵב לוֹז עִיטָא**, **וְאַתָּקֵין לוֹמְתָא** על מה שכחוב לא תשחית את עצה ופירשנו כי הוא התלמיד חכם שנוטן עצה לבני העיר לחזור בתשובה וכך מתקן את מעשיהם של בני העיר וזהו שכחוב **לְבָא מִפְנֵיךְ בְּמִצּוֹר** שפירשו, **אִיהוּ יְהֵב לוֹז עִיטָא**, **לְאַתְקֵנָא וְלְאַהֲדָרָא בְּתִזְבְּתָא** הוא נוטן להם עצה לחזור בתשובה ולתקן מעשיהם **וְאַתָּקֵין לֵיהּ מְאַנִי זִינִין**, **בְּזַקְינִים וְשׂוֹפְרִין** ומתקן להם כל' זינים בחיצורת ושורות. **לְבָא מִפְנֵיךְ**, **מַאי לְבָא מִפְנֵיךְ** מהו לבא מפניך. **לְבָא לְקַטְאי**, **וְלְאַעֲלָא מִפְנֵיךְ** לבא לפני ולהכנס מפניך כי על ידי התשובה עולים עד הבינה. **מִקְמֵי דְחִילוֹ דִילְךָ** מפני הפחד שיש להם ממרק. **בְּמִצּוֹר, בְּאַתָּר** **דְעַלְאַיִן וְתַתָּאַיִן לֹא יְכַלֵּין לוֹא עֲלָא תְּמַן**. במצור פירושו מקום שעליונים ותחтонים אינם יכולים להכנס שם ולשם הם נכנסים **וּמְאַן אִידָו**. ומה הוא המיקום הזה **דְרַגָא דְבָעֵלִי תְשֻׁבָה עַלְיָין תְּמַן** הוא מדרגה שבעליה התשובה נכנסים לשם, **וּמְאַן אִידָו** ומה היא המדרגה הזו. **תְשֻׁבָה** היא הבינה

הנקרת תשובה. **דָא אִיהוּ מְצֹור, אַתָּר תִּקְיָה, וַטְּנֵרָא תִּקְיָפָא**
זהו מוצר על שם שהוא מקום חזק וסלע חזק.

כאשר עם ישראל נוטל עזה מה תלמיד חכם וחזר בתשובה הקב"ה מכפר על החטאיהם ומקבלם ברכzon

וְכִיּוֹן דְעִיטָא דָא נְטָלֵין, וכיון שהם נוטלים עזה זו מה תלמיד חכם וחזריהם בתשובה **אֲנָא מְכַפֵּר לְחוֹבֵבִי הַזֶּה וְאַתְקַבֵּלֵן בְּרֻעָנוֹ לְקַמְּפָאִי.** אני מכפר על חטאיהם ומקבלם ברכzon ואהבה **וְכָל דָא פְּקִיד קְדֵשָׁא בְּרִיךְ הַזֶּה, עַל אַיִן דְמִשְׁתְּדֵלֵי בָּאוֹרְיִיתָא** וכל זה מצוה הקב"ה למשחית על אותם העוסקים בתורה. **בְּגִין כֵּה זֶה אַיִן אַיִן דְקָא מִשְׁתְּדֵלֵי בָּאוֹרְיִיתָא** לפיכך אשריהם העוסקים בתורה, **אַיִן אַיִן דְמִשְׁתְּדֵלֵי בָּאוֹרְיִתָּא אַיִן אַיִלְגִּין רַבְּרַבִּין בְּהָאִי עַלְמָא** כי אותם העוסקים בתורה הקדושה הם אילנות גודלים בזה העולם.

המקום שעשו האילנות צל לחכמים נקרא מקום נתיעת של רבינו פנחס בן יאיר
עד היום הזה

חָמוֹ, מַה עֲבָד קְדֵשָׁא בְּרִיךְ הַזֶּה דְגַטֵּע אַיִלְגִּין אַיִלְגִּין
ומסיים רבינו פנחס ואומר, ראו מה עשה הקב"ה שנטע את אלו האילנות להיות
לנו לעל שנשב תחתיהם, **וּבְאֵחָה אַרְחָא דָא** אשרי הדרך הו, **וְלֹא דִי אַיִלְגִּינָא חַדָּא** ולא רק אילן אחד עשה לנו, **אַלְאָ תִּלְתָּא אַיִלְגִּין רַבְּרַבִּין, פְּרִיסָן עַגְפִּין לְכָל סְטָר,** עבד לו קדשא בריך

הليمוד היומי

לע"ג הרב אורני נורי בן רחל זוק"ל

הוא אלא שלשה אילנות גדולים פורטים ענפיהם לכל צד עשה לנו הקב"ה. **יהא רעוֹא קְמִי שְׂמִיא,** **דְּלָא יַתְעַדּוּ לְעַלְמָא אַילְגִּין אַלְיִין,** **וְדָא מַעֲיִינָא, מַאֲתָר דָא** ומתפלל רבינו פנחס לפני הש"ת יהי רצון שלא יסרו אלו האילנות וזה המעיין ממקום זה לעולם **וְעַד יוֹמָא קִיִּימִין תִּפְמֹן,** **וְהַהוּא מַעֲיִינָא דְמִיא.** ועד היום הזה עומדים שם אלו האילנות ואותו המعيין מים וקראן לוֹז בְּנֵי נְשָׁא, נְצִיבּוּ דָרְבֵי פְנַחַס בֶּן יָאִיר והאנשיים קוראים לאותו מקום נתיעה של רבינו פנחס בן יאיר (ע"ב) (חסר זהה).

יעקב אבינו שם את השפחות הראשונות אח"כ ילדיהן אח"כ לאה וילדיה ואח"כ את יוסף ורחל

פתח רבינו **שְׁמַעַן וְאָמֵר,** (בראשית לא) **וַיִּשְׁאַל עִינָיו וַיַּרְא** את הנשים ואת הילדיים ויאמר מי אלה לך **וַיֹּאמֶר הַיְלָדִים אֲשֶׁר חַנּוּ אֱלֹהִים אֵת עֲבָדָה.** תא חיזי, **הַהוּא רְשָׁעַ דְעַשֵּׂו,** יהיב עיניו **לְעַיִינָא עַל נְשִׁין** בא וראה אותו הרשע עשו נתן עיניו להסתכל בנשים של יעקב אבינו, **וּבְגִינִיתָא אַתְקִין** תיקוניו יעקב, **שְׁווֹ שְׁפָחוֹת בְּקָרְמִיתָא,** ובגיהון **לְבָתָר,** **דְּחַשְׁיבּוּ יְתִיר** ובשבילו עשה יעקב התקון והוא שם את השפחות בהתחלה ואת בנים אחריהם לפי שם חשובים יותר. **לְאָה אַבְתָּרִיהָו,** ובנה **לְבָתָר** אחר כך שם את לאה ואחריה את בניה. **לְבָתָר יוֹסֵף,** ובתורה